

NYIRI KÖZLÖNY.

Hetilap a társadalmi élet, gazdaszat, ipar és kereskedelem köréből.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nagy-Orosi-utca 993-ik sz. n.</p> <p>Kéziratok nem küldetnek vissza. Bérmertelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.</p>	<p>Megjelenik minden vasárnap. Előfizetési árak: helyben házhoz hordva vagy postai szétküldéssel: Égész évre 4 frt. Fél évre 2 „ Évnyugedenként 1 „</p>	<p>Hirdetések díja: Minden 4 hasábos petit-sor vagy ennek térfoglalata egyszeri hirdetésért 5 kr., többszöri hirdetésért 4 kr. minden beigtatásnál. — Bélyegdíj minden igtatásért külön 30 ujkr. Nyilttérben minden háromhasábos sor 20 ujkr.</p>
--	--	--

A d a k o z á s

Batthyány Lajos emlék-szobrára.

Dr. Szabó Dávid 2 frt.
Az 5-ik számban közlött kimutatással együtt 73 frt o. é.
További adakozásokat szívesen elfogad a szerkesztőség

Nyiregyháza, márt. 12.

A f. hó 11-én tartott képviselői gyűlésben egyik közérdekű kérdés az volt, miként kezeltsék jövőre a városi téglá- és cserépgyár. Az e tárgyulag kiküldött bizottság véleményes jelentése oda irányult, hogy mind a cserép- mind a téglagyártás ez évre még házi kezelés alatt hagyassék, s minthogy naponta azon tapasztalat merül fel, hogy a városnak a gyár házi kezelése az építkezési igényeket kielégíteni nem képes, ennél fogva a küldöttség azt javasolta, hogy még ez év folytán tétessenek intézkedések arra nézve: miszerint a város a maga téglagyárát s hozzá tartozó földeit egy consortiumnak adja ki, a melyben a város maga is befektetményeihez képest a legnagyobb részvényes legyen.

A képviselőt a küldöttség jelentését magáévá tette.

Örömmel üdvözöljük a képviselőnek eme üdvös határozatát, s egynémely kétkedőnek ki a gyárnak fennebbi mód szerint leendő kezelésében azt látja, hogy ezáltal a város tetemes jövedelemtől esik el, megnyugtatóra azt válaszoljuk: miszerint pénztárunk a cserép- és téglagyártásnak részvény-társaság általi kezelése mellett sokkal több haszonra tarthat számot, mintha azt továbbra is házilag kezeli.

Az a haszon, melyet a város a cserép- és téglagyártásból eddig bevert, nagyon kevés lehet, sőt mondhatjuk épen semmi. — Mutatkozik ugyan a papírosan némi haszon, de ha gyártelek, s a befektetett tőkék után járó kamatokat leszámítjuk, azt fogjuk látni, miszerint pénztárunknak nincs ugyan kára az eddigi kezelésből — de haszna sem,

— a lakosságnak pedig pláne kárára volt a gyárból vett téglá, a mennyiben a drága pénzen vett téglák s cserepek a rosz kidolgozás folytán az épületekről rendre porladoznak. — Hogy ez így áll — legfényesebben igazolja a mindennapi panasz.

Azt mondják többen közülünk, hogy ha a cserép- és téglagyártás részvény-társaság kezelése alá jut, a téglá- és cserép felettébb drága lesz, ez indoknál fogva tehát a mellett szavaznak, „kezelje a város továbbra is a gyárat házilag,“ s hogy a gyár az építkezési igényeknek is képes legyen megfelelni, fektessen abba nagyobb tőkét, építsen egy nagyobbserű cserép- és téglagyárat, lássa el földkeverő illetőleg téglagyártó gépekkel s az ugynevezett gyűrű vagyis körkemencékkel, s akkor a mellett hogy szilárdabb s jobb minőségű téglát fog termelni, kettőzött haszonra is számolhat.

Ez mind igaz. Az eféle okoskodásnak azonban csak akkor volna helye, ha az előirt kellekkel bíró nagyobbserű gyárnak létesítésére elegendő alapot bírnánk kimutatni. Tekintve azonban azt, hogy a folytonos földvásárlás (mely tette a képviselőnek csak helyeslésünkkel találkozik) — annyira kimerítette már pénztárunkat, hogy ez idő szerint nagyobbserű vállalatok létesítéséhez elegendő pénzüsszeggel nem rendelkezhetünk, nem-e okszerűbb, ismervé a cserép- és téglagyár eddigi fogyatkozásait, — ha azt egy olyan részvény-társaság kezelése alá bocsátjuk, a mely részvény-társaságnak városunk is a fennebbi mód szerint a legnagyobb részvényes tagja lesz, s az eddigi látszólagos haszon helyett pozitív előnybe helyezzzük pénztárunkat.

Mások ismét azt mondják: ha nincsen pénzünk — segítsünk magunkon „kölcson által.“ Ments meg Isten ettől. A mely gazda csak folytonos költsönözgetéssel lendít magán, azt elebb-utóbb a kamattí-

zetések teszik tönkre. Aztán tudnunk kell, hogy egy rendszeres szervezettél bíró gyártelephez szükséges földkeverő gépezet a megfelelő épületekkel együtt, a szárító színeken kívül — 20—30,000 frtba kerül, s mi több a téglagyártó gép tisztán csak téglagyártásra van alkotva, lapos cseréptermelesre nem alkalmasok.

Tégla szükségleteinket tekintve egy olyan körkemencének előállítására, mely egy évben 4 millió téglá kiégetésére képes, hasonlólag mintegy 20,000 forintba kerül. Ennyi összeggel mi jelenleg nem rendelkezhetünk, és ha mindjárt rendelkezünk is azzal, miután a fennebb előadottak szerint a cserép- és téglagyár részvényei után a haszon elvitáztatlanul bizonyos, kérdjük ismét, nem észszerűbb-e az ide megkívántató pénzüsszeget egy még inkább égető közsükség fedezésére fordítani, mint például járda, kövezet, színház, s más effélére.

Azon megjegyzésre, hogy a téglá s cserép drágább lesz, ha a gyár egy részvény-társaság kezelése alá jut, azt mondjuk hogy ez inkább valószínű mint nem. Ugy de, ha az alakulandó részvény-társaság az említett gépezet által készített, s gyors égetésű körkemencében kiégetett téglát fog producálni; azon esetben, nem csak hogy el lesz hártva azon akadály, mely eddigél a házi kezelésnél mindennapos volt, hogy sokszor téglát nem kaptunk, mert nem volt, (hiányzott t. i. a téglá s cserép előállítására szükséges munkaerő) s polgártársaink az építkezést a legtöbb esetben hónapokig kénytelenek voltak abbahagyni, s ezáltal tetemes veszteséget és kellemetlenséget szenvedtek, tehát ismétljük nem csak hogy ez akadály el lesz hártva, hanem az ár emelkedéséhez képest tökéletesb gyártmányu téglát is fogunk kapni.

Azt is mondják mémelyek hogy a téglá ezután is olyan rosz lesz mint eddig. E feltevésnek nincsen

alapja, a mennyiben ismeretes mindenki előtt ama közmondás, hogy a rossz minőségű gyártmány kinalva sem örvend kelendőségnek. Hát ha építkezem — mondja egy valaki — s téglát máshonnan nem kaphatok csak a részvény-társaság gyarából, az pedig fele silány, más senki sem gyárt téglát — mitevő leszek akkor?

Ez mind megtörténhetik egy ideig. Ha azonban a gyár huzamosabb ideig rossz téglát termel, keletkezhetnek könnyen egy másik gyár s akkor amaz eltemette magát. Előáll a verseny, a melyből a közönségre csak haszon háramlik, mert a verseny tökéletesebb iparúknak termelését idézvé el, ugyan természetes, mentül tökéletesebb valamely iparú czikk, annál nagyobb a fogyasztás, annál nagyobb a haszon, s magától következik, hogy a mennyiben az iparúknak a nemzeti javaknak szintén alkalmát képezik, minél jobb és tökéletesebb az iparcikk valamely országban, annál nagyobb a közvagyonosság is.

A cserép- és téglagyárnak házi kezelését azért sem javasolhattuk volna, mert előttünk lévén más városoknak intő példája, tudjuk jól: miszerint egy ilyen gyárnak házi kezelése mindenkori csak veszteséggel jár. Ismerjük a testületi gazdálkodás előnyeit, ha ugyan vannak előnyei; de ismerjük hátrányait is, s ez oknál fogva nézetünk oda irányul, hogy a cserép- és téglagyárnak részvény-társaság által leendő kezelése csakis hasznot fog hozni mindnyájunkra.

Örömmel üdvözljük tehát városi képviselőnk azon határozatát, mely a cserép- s téglagyárnak eddigi házi kezelését megszünteti, s a nevezett gyárnak egy részvény-társaság által leendő kezelését rendel meg, még azért is, mert az eddigi kézműi gyártás megszüntetésével alkalmat nyújtott a gyáripárnak városunkban leendő megtelepítésére, melyet kétségtelenül követendnek más gyárak, gőzmalom stb. felállítása, melyek ismét városunk emelkedésének, virágzásának, kétségkívül hathatós emeltyűi lesznek.*)

Mily előhaladást tesz Nyiregyháza a földművelésben?

A földművelés, ipar s kereskedelem az állam anyagi virágzásának s jólétének forrása és emeltyűje, — a hol eme hármas tényezőket észlelyesen előmozdítanak, ott a nép anyagi jólétnek örvend. Szabolcsmegyében általan két minőségű

föld-talajt különböztetünk meg: a tiszavidéket s a nyírt, az előbbeni búza-, az utóbbi rozstermelésre alkalmas.

Nyiregyháza, valamint a Nyírség földművelői jobbadán rozst s tengeritermelésre igen helyesen fektetik a gazdasági fősúlyt, minthogy a homok-talaj tapasztalatalag eme terményekre legalkalmasabb. Igaz ugyan, hogy ritkán nyerünk nagy termést, minek okait szándékom fejtegetni, de az is való, miszerint inséges időben a Nyírség volt élőkamarája honunk számos megyéinél, s évenként nagy mennyiségű rozst szállítatik a külföldre, minek természeti okait homok földünk azon jótékonyágában találjuk, melynélfogva az sem a túlnedves, sem a túlszáraz időjárás feltételeihez nincs egészen kötve.

Azt jegyzem meg fentebb, miszerint annak okait jelzendem, miért nyerünk ritkán nagyobb termést.

Bocsássanak meg földművelő polgártársaim, ha őszintén figyelemzettem azon itt nagyon is megrogzött hibás szokásra, miszerint földművelőink nem annyira intenzíve vagyis behatólag mint inkább kihatólag gazdálkodnak, s nem a munka minőségére, hanem mennyiségére fordítják igyekezetüket, mentül több földet szeretnek felszántani, de azzal keveset törődnek, hogy kellő mélyen s háromszor szántás földjeiket, pedig igaz marad mindig ama régi gazdasági axioma: egyszeri szántás egy darab, háromszori szántás három darab kenyér; mert csak így lehet jól elkészíteni, s megérleltetni a földet, hogy a mag kellő gyökeret verjen, s tápot nyerve kövér sarjat s termékeny kalászt hozhasson.

Sokkal hasznosabb kevesebb földet jól művelni, mint nagy kiterjedésű területen s elhamarkodva munkálni s a magot ily műveletlen földbe vesztegetni, — innét van az, hogy oly silány vékony szálu s kalászu rozsvetések látunk évenként a nyiregyházi határban, — melyek az egyiptomi sovány éveket juttatják eszünkbe.

A másik oka nagyon is közepszerű rozsterméseinknek az, hogy nyiregyházi földművelő polgártársaink a szántóföldek javítására vagy trágyázására kevés gondot és szorgalmat fordítanak, — itt-ott ugyan látunk e tekintetben kevés igyekezetet, — de sok földművelő őseitől örökölt ama tév nézetben van, hogy a trágya kerítésre, s nem a föld javítására való.

Okuljunk tehát mások igyeke-

zetén, okuljunk azon kétségbe vonhatatlan állítás igazságán; hogy valamint nekünk s minden élő lénynek szükségünk van a táplálékra, táplálékra van szüksége a földnek is, hogy az mentül több termő erőt adjon fáradságunk jutalmául, mentül bővebb termést, minél jobb arastást nyerhessünk.

Ekként előmozdíthatjuk az állam-gazdaságot érdekeit, saját anyagi jólétünket s Nyiregyháza előhaladásának tényezői leszünk.

*

A városi képviselői gyűlésteremből.

A f. hó 10-iki képviselői gyűlést — tartózkodás nélkül mondjuk — inkább lehet bár minnek nevezni, csak egy erkölcsi testület közgyűlésének nem. Odáig jutottunk már hogy egymást ki se hallgatjuk. A legfontosabb kérdések tárgyalása alatt — tisztelet a kivételeknek, a képviselői tagok kaszinói társalgást folytatnak egymás között. Nem a tárgy vagy egyes indítvány lényege az mely a figyelmet lebilincseli, hanem mint ez alkalommal is tapasztaltuk, első kérdés mindig az „ki beszél” s ha az a „szerencsétlen halandó” ki a kérdés megoldására cselszerű módozatokat ajánl, állításait hathatós érvekkel támogatja „nem embe-rem”, gyanúsítani megtámadni őt „hazafi szent kötelesség.” Szólás rend, tárgyhöz illő komolyság ritka mint a fehér holló, zaj, zsidaj fűszerezi a gyűlések folyamát.

Szándékosan táruk fel leplezetlenül képviselői gyűlésünk ferde kinövéseit, hogy azoknak mielőbbi gyökeres kiirtását elősegítsük, s ez indok volt az, mely tollunkat vezérelte s ép azért határozottan vissza utasított mindenféle rossz akaratú gyanúsítást. A cél mely előttünk van s melyet elérni kívánunk nem egyéb, mint az: hogy képviselőink legyen olyanok mint a milyenek egy erkölcsi testületnek lennie kell. Ohajtuk hogy a kicsinykedést, irigykedést, komolyság, fértás higgadtság, önérzet, testvéries egyetértés szelleme váltsa fel, hogy mindaz a mi nemes, üdvös, celszerű akadékoskodás nélkül érje el kitűzött célját, mert csak a testvéries egyetértés lehet az, mely sikerre vezethet törekvésinkben.

Ezek előre bocsátása után térjünk át közgyűlésünk közérdeklű tárgyaiba.

Elnöki bejelentés s hozzá kapcsolt tanácsnoki jelentés folytán a városi major kertben mutatkozó ez ideig felesleges szena mászánkint 2 ftjával az itteni marhatartó lakosság részére eladati határozattal.

A helybeli helyőrségi parancsnokság f. hó 9-én 153. sz. a. kelt átiratában, melyben a város a 4-ik dragonos ezred ezredí és osztályi törzsenek s lehetőleg még egy századnak is befogadását kéri. Miután azonban a város az itteni katonaság és honvédség csapatait is alig képes helyiségekkel ellátni: annál fogva az ide intézett felhívás nem teljesíthetőnek mondattott ki.

Közfigyelemzetés folytán az 1869. házi pénztári számadások felülvizsgálására Niklszky Mátyás, Hoffmann Adolf, s Matthaidesz Gusztáv képviselői tagok küldetnek ki.

Ez alkalommal utasított városi számvevő hogy a cserép és téglagyári berekesztetlen számadásokat is állítsa egybe s terjeszse vizsgálat alá.

A közgyűlésnek volt egy szép jelenete is. Szlavik Antal 79-ik gyalog ezredbeli őrnagy és volt helyőrségi parancsnok, ki mindnyájunk osztatlan tisztelétét kiérdemelte, innen távozandó, a közgyűléstől szívélyes szavakban búcsuzott el. Az igen t. őrnagy ur búcsu beszédében köszönetet mondott a képviselőnek, a vele mint testparancsnokkal éreztetett jókért, s azon szíves pártfogásért melyben őt mint testparancsnokot a város képviselői mindenkori részesítette... azon évekre — ugymond — és napokra, melyeket a városban eltöltött, késő éveiben is

*) Szívesen engedünk tért lapunk hasábjain hasonló tartalmu eszmecsereknék. Szerk.

örömmel fog visszaemlékezni, mert e város kebelében eltöltött éveket, napokat, élte szebb napjai közé számítja, Isten áldását kérve e nemes város törekvéseire, számos képviselői tagokkal kezelt szorítva s mindnyájuk szerencse kívánata kíséretében a „derék katona, a jó barát“ meghatóttan távozott a teremből.

Olvastott a városi cserép és téglagyártás ügyében mult 1869. évi július 27-én polgármester elnöke alatt kirendelt bizottságnak oda irányuló véleménye jelentése hogy ezen gyártás az 1870-ik évre még házi kezelés alatt tartassék, de jövőre minthogy ezen kezelés az építkezési igényeknek megfelelően nem képes, az e tárgy gyári beruházások aránylagos részvény befizetés gyanánt, egy arra netalán vállalkozandó részvény-társulatnak adassanak ki. Ezen jelentés folytán a városi cserép és téglagyár még ezidén házi kezelés alatt hagyatik, a polgármesternek azonban alkalmas téglamesterek és vállalkozók iránt gondoskodni s a gyártmányi eredményt lehetőleg fokozni kötelességül tétetett.

Egyébiránt — a városi gyárakban termelt téglát és cserépet ezreink arra tekintve a tűzfának drágaságát egy fial a tavalyinál felőbb emeltetik.

Az e tárgy részvény-társaság megalakítása iránt a szükséges lépések gyorsan megtétetni elrendeltetnek s a siker iránti jelentés az eljáró bizottságtól mielőbb bevarátik.

Ez alkalommal az újonnan építendő nagy vendéglő helyiségének kijelölése is szönyegre került, 44 szavazattal 22 szavazat ellenében elhatározatott miszerint az a régi vendéglő-föld helyére szabályos négyszög alakban lesz felépítendő.

A részletes tárgyalásról jövő számunkban bővebben szólnunk.

Reményi Ede Nyiregyházan.

A hegédi király f. hó 12-én tartotta meg előre hirdettet hangversenyét a nagy vendéglő teremében. Mit írjunk e hangversenyéről? azt-e hogy Reményi mint zeneszerző s játszó egyiránt tökéletes, hogy technikája bámulandó, a maga nemében páratlan? Mi kik a magasabb becsű zeneművészetet, a Reményi által előadott darabok természetét, azok sajátosságait behatólag nem ismerjük, azokban, az egységet s különféleséget megkülönböztetni nem tudjuk, mi csak azt mondhatjuk, hogy Reményi játéka mindnyájunkat lebilincsel. Játéka nyugtató és nyugtalanító volt, éreztünk vele örömet, fájdalmat, vidorságot, emelkedést, kétségbeesést anélkül, hogy játéka által bennünk élesztett érzést — véleményül felfogtuk volna, s midőn a t. művész kedvenc darabját, a Rákóczy ábrándot játszotta, a hazafini lelkesedés tető pontjára ragadta a játék szabad röpte, az egész közönséget. Osztatlan tetszés fogadta a jeles művész játékát, s minket ugy vonz valami hozzá, vonz az elismerés és tisztelt, mert Reményi egyedül az, ki e hazában két oldalról vitta ki magának az elismerést és tiszteltet, és pedig mint művész és mint hazafi: mint művész a compositio és előadás által, mint hazafi az által: hogy mióta őt magunkénak vallhatjuk; nem volt egy nemzeti csej, vállalat, melyet Reményi — minden utógondolat nélkül — lelkesedetten fel ne karolt volna.

Tartsa meg őt az ég! soká a nemzetnek. Mit mondjunk a szép reményekre jogosító tanítvány, zongora és hegédi játéka-ról? A békmondás nem természetü..... Plotényi Nándor méltó utóda lesz mesterének.

A jeles művész és tanítvány s e 15-én N.-Kállóban fognak hangversenyezni, s e hó 20-án ismét körünkbe térnek, mely alkalommal Reményi a helybeli jótékonycélokra fog rendezni egy hangversenyt.

Várva várjuk őt. F. hó 13-án pedig a helybeli rom. cath. egyházbán zene misét tartott, a programm következő volt.

1) Ad Introitum: Ave Maria Stella... Ed. Reményi.

2) Ad Graduale: Trium Regum Oratio. Ex Oratorio Christi. (Manuscriptum) Franc. Liszt.

3) Ad Offertorium: Offertorium ex Missa coronationali (Violino solo) compositum pro parte Eduardi Reményi per Fr. Liszt.

4) Ad Benedictus: Benedictus ex Missa coronationali (Violino solo) compositum pro parte Eduardi Reményi per Fr. Liszt.

5) Ad Agnus Dei: Compositio ex Sonettis Josephi Tartini ex Saeculo XVIII.

A záradékot Liszt Ferencnek még kéziratban levő Krisztus oratoriumából — a „pásztorok a jászolnál“ című részével fejezte be.

E zene mise mindnyájunkat meghatótt. Ehez hasonlót még nem hallottunk.

UJDONSAGOK.

U Reményi Ede a f. hó 12-én tartott hangverseny jövedelméből 50 frot adott át a helybeli r. cath. egyházbán felállítandó új orgona alapjára.

— Szeged városa a hónap menházára 2000 frot, a Batthyányi-szoborra 200 frot szavazott meg. — És Nyiregyháza?

— Lónyay Menyhért pénzügyminiszter úr f. hó 20-án városunkba fog érkezni.

— Mindnyájunk előtt ismeretes a nagykállói vendéglős konyhája, s a regüle ből rosz bora. E napokban egy ismerősünknek dolga levén Kállóban, a Nagyvendéglőbe ment étkezni. Uramfia! alig tudtak részére valamit összerakolni, s hozzá a mi hallatlan vakmerőség 1 frot 80 krt fizetettek vele egy nyomorult kis ebédért. Nevezetes a többi között az is, hogy a vendéglőben nem adnak bort meszlyé — hanem csak itéze-számra. A ki egy ital bort akar ebédközben meginni, annak hogy szonujuságát kielégítse, egy ezilinder bor árát kell megfizetni, megissza a vendég vagy ott hagyja az mindegy. Aztán mondja valaki hogy ez nem nyúzás-e?

— A szedő strieke mint a pesti hirlap 9-ik számában olvassuk, már véget ért. A szedők mult vasárnap elhatározták, hogy visszatérnek a nyomdába. A lapok tehát ezután hiány nélkül állítanak ki.

— Az ujonczozás megynéknak már befejeztetett, azonban a kiszabott ujonczjutalék megynék egy járásából sem telt ki egészen. A kállai szakasz a rendes hadsereghez kívánt létszámba adós maradt 5 egyennel. Nevezetes, hogy e szakasz a honvédséghez egy embert sem volt képes adni.

— E napokban utazott el Pestre N.-Kálló városának azon küldöttsége, mely a miniszterium tervezete szerint e megyében felállítatni szándékolott egyik kir. törvényszéknek N.-Kálló városába leendő elhelyezése ügyében fúradozik.

— „Tiszavidék“ című hetilapban egy nem ugyan görög Isten — hanem a „vén bogó“ neve alá bujt irodalmi kapacitás a javából — kezd bögni — Csak hadd bögje „Gassenhauer“-jeit, mig be nem reked.

— Luxenbourg grófné feje — érdekes optikai mutatvány — tegnap megérkezett városunkba, és három napon át a Koblicz féle házban Nagy és Kubassy mellett látható. A hazai lapok ezen érdekes mutatványról dicsérrel emlékeznek. A többi között a „Debr.“ következő kuriosumról tesz említést: egy fiatal kereskedőségében cikkeink felkölték a figyelmet s rávette magát, hogy ő is megnezi ezt az isten csudáját. El is ment. — A fej előtte van az asztalon és pedig törzs nélkül s per amore dei! a fej csakugyan beszél, sőt mi több — szivarozik is! — No ez már csodálatos! morgogja magában az elámult fiatal ember s egészen kiforgatva sodrából hagyja el a szemfényvesztőjáték nézőhelyét. Másnap a divatkereskedésben, a pudli mellett épen a meg-bámult törzsnélküli fej volt a fejében, midőn a boltha egy csinosan öltözökdött hölgy lép be s az elmerült fiatal embert üdvözléssel felzavarja elmerüléséből. Merkur hive zavarba jön, a hang oly ismerős előtte, e női arcot mintha már látta volna! oh ne vagy a kísértetbe! hiszen e leány, boszorka, vagy mi? — épen az, kinek levágtott fejét tegnap a felhőben mutogatták! Az ifju rémülete fokozódott, mit a leány észrevevén, mosolyogni kezdett, s erre zavarba méginkább nőtt. Schogyssem volt tisztában e nővel, a látott törzsnélküli fejjel s önmagával, végre

is a vásárló hölgyecske megunja e tétlen vesztelést s távozik. A fiatal ember még mai napig sincs tudatában ez ördögi mesterségnek.

— Ugy halljuk, hogy a természetvizsgálók Aradon tartandó évi közgyűlésének elnökeül József főherceg már fölkeretett, de mivel — mint mondá — a hazáért más téren való működése ragyon igénybe veszi idejét, a megtiszteltetést el nem fogadhatja.

— Örömmel értesültünk, hogy Magyarországon s Erdélyben a keleti marhavész — a kereskedelmi ügyér jelentése szerint — folyó évi február hó második felében beérkezett hivatalos jelentések szerint, nem fordult elő. De annak már nem örülünk, hogy nálunk a marhasuknak fontját 20-ról 22 krra emelték fel.

— A „Debrecezen“ mult szerdai számában olvassuk: Hamis bankókat volt alkalmunk ma látni, melyeket a vasuti pénztártól vittek a kapitányi hivatalhoz; csaknem tökéletes utánzásai ezek a valódi egy forintos bankjegyeknek, s e hasonlatosságból következtetve gondolhatjuk hogy fényképezve vannak.

N.-Kálló, mart. 10.

A Szabolcsmegyei Takarékpénztár-Egylet f. hó 7-én tartott nagy gyűlése, 1869-ik évi 14,411 frot. 18 kr. tiszta jövedelmének 1/2-ed részét, azaz 1327 frot. 10 krt. jótékonycélokra fordítván, ezen összeget következőképen osztotta el:

1) Honvédménházra	500 frot
2) Kállói kórház	300 "
3) Vízkárosultaknak az eddig adott 40 frot felül	150 frot
4) Közös iskolára	100 "
5) Igazg. rend. alapul	150 "
6) Batthyányi szoborra	50 "
7) Pesti kisdödvő orszá-gos egyletnek	50 "
8) Sétányra Kállóba	27 frot. 10 kr.

Összeg 1327 frot. 10 kr.

Kamat s osztalékban kiadott minden részvény után 33 frot 20 kr. A tartaléktökéhez csatolattott 3981 frot 36 kr. nyugdíj-tökéhez 1327 frot 12 kr.

Alelnökül Mészáros Dániel választott meg.

A nyiregyházi takarékpénztár-egylet

február havi forgalmának kimutatása.

Bevétel:

Maradvány kézp. 1870. jan. 31.	11762.54
6% betét	54782.52
Befizetett kölcsön	80.—
előlegezés	3184.—
váltó	137578.—
zálogkölcsön	282.—
Kölcsön után fizetett kamatok	31.20
Előlegezés	148.87
Leszámitolás	36777.6
Könyvelés díj	60
Kezelés díj	5.21
Késedelmi kamat	52.93
Nyomtatványokért és iratási díj	242.40
Zálogkölcsön kamat	16.92
Házbér	27.50
Visszleszámitolt váltók	15500.—
Összeg	227372.45

Kiadás:

6% visszafizetett betét	11125.95
folyó kamat	39.47
Kiadott előlegezésekre	300.—
váltókra	122053.—
zálogkölcsönre	249.—
tisztíftetések	270.81
Vegyes költségek	109.18
Osztalék	8856.50
Visszatérített kamat	18.64
Jótékonycélu adomány	150.—
Beváltott visszlészám. váltók	14850.—
Visszleszámitolási kamatok	207.48
Kiadott kölcsönre	1940.—
Kézpénz maradvány	67202.42
Összeg	227372.45

Kovács László, könyvvezető.

A nyiregyházi gabnaesarnokban

jegyzőkönyvileg beigtatott terményárak o. értékben.

Alsó ausztr. mérő szerint	Súly fonton-kint	Márcz. 12.	
		leg-alsó	leg-felső
Búza	00—00	3.20—4.60	
Kétszeres	00—00	2.50—2.60	
Rozs	80—81	2.55—2.60	
Árpa, serfőzésre	00—00	0.00—0.00	
" táplálékra	70—00	2.00—2.10	
Zab	50—00	1.70—1.80	
Kukoricza	00—00	2.50—2.55	
Bab	—	2.50—3.50	
Köles	—	2.30—2.40	
Bükköny	—	3.00—3.15	
Mák	—	0.00—0.00	
Repeze	—	5.50—5.75	
Lenmag	—	5.25—5.50	
Vörös Lóhere	—	0.00—0.00	
Luczerna	—	00.0—00.0	
Virágolaj, mázsánkint	—	27.—28.	
Szesz, magyar itcze	—	17%—17%	

Üzleti értesítés.

— Közelebbi országos vásárunk nem volt egészen vége olyan látogatott mint más alkalommal. A sertéspiacz- és baromvásárra az eladók elegendő marhát hajtottak ugyan, nagyobbserü eladások azonban nem történtek, daczára annak, hogy a felvidéki

vevők elegendő számban voltak képviselve. Ennek okául azt tulajdonítjuk, hogy az eladásra hajtott szarvasmarhák ára felette magas volt, ellenben a sertések árát olcsósága daczára is a felvidéki vevők drágának találták, a mennyiben a tartott árhoz képest a jelentkező vevők előadása szerint nagyobbserü adásvételek még előnyösebben is esz-közölhetők a felvidéken. A terményvásár igen silány volt, közlekedési vonalaink rozszága a nagyobb mennyiségű szállításokban a termelőket még mindig akadályozák.

— Nyiregyháza, mart. 12. A terményüzlet e héten sem mutatott élénkségre. A behozatal igen csekély, mi miatt az árak erősen tartják magukat. Vételek csak kicsinyben történtek. Az országos vásárról fenmaradt nagy mennyiségű sertéseket nagyobbserüt Debreczenbe hajtották, úgy hogy a betvásáron idegenek nem is voltak. Rég nem láttunk annyi nádát és szénát piacunkon, mint ez alkalommal s kivétel nélkül mind elkelt; a miből látszik, hogy nálunk még mindig nagy becses bir a nád tetőzése, holott cserép- és zindelyben sem szenvedünk hiányt.

— Miskolcz, márczius 9. Búza alsó ausztr. mérő szerint 3.50—4.25, kétszeres 2.90—3, rozs 2.50—2.60, árpa 2.25—2.40, zab 1.70—1.80, kukoricza 2.40, köles kása 5.20, bab 3.40, lencse 4., szesznek itezje 30 fok. 24, szalonának fontja 40, marhahus 22, juh-hus 10.

— Debreczen, márcz. 12. Piacunkra a behozatal, várakozáson felülínek mondható,

főleg tengerit sokat hoztak, s 20—30 krral a hét elején jelzett árnál olcsóbban kelt, köblönkint 5 ft 40—50 kr; árpa 4 ft 80 kr; zab 3 ft 60—80 kr; egyébféle életárak változatlanok.

Időjárásunk még mindig változó; tegnap hol hó, majd eső esett, olykor napfényes, majd ismét felhős és szeles, kissé hűs. Utaink rozszak.

— A 75,000 darabban kiadandó török birodalmi sorsjegyekre — mint halljuk — az aláírások elfogadtatnak a Debreczeni ipar- és kereskedelmi banknál folyó hó 15- és 16-án.

Értéktárgy- és váltó-árfolyam

a bécsi cs. k. nyilvános tőzsdén márcz. 12.

	Penzbeli árfolyam o. é.
5% metalliques	61.50
5% metalliques május és nov. eső kamattal	61.50
5% nemzeti kölesön	71.40
1860-iki államkölesön	97.70
Bankrészevények	727.00
Hitelrészevények	285.00
London	123.90
Ezüst	121.00
Cs. kir. arany	5.82

HIRDETÉSEK.

50 darab hordó

szesznek való 6 vas abronccsal ellátva legjobb állapotban kapható

Fried Jakabnál (XXI) *3

Pazonyi-utca 780. szám alatt.

Haszonbérbeadás.

Nyiregyházán a Tokaji-utcán 383- és 224-ik szám alatti tágas lakszobákkal ellátott kétrendbeli ház folyó évi Szt.-Györgynaptól kezdve haszonbérbe kiadó. — A feltételek iránt tudomást szerzhetni a tulajdonosnál Szarvas-utca 11-ik szám alatt.

Valódi francia luczerna,

stájer lóhere és burgundi

r é p a m a g v a k

ugyanazon áron mint Pesten,

továbbá

valódi amerikai varrógépek

bizományi raktára

Nyiregyházán

REICH B.

kereskedésében.

Táncztanítási hirdetés!

Alulírott tiszteletteljesen közlöm a t. cz. közönséggel, hogy miután lakásomat Pestre áttettem, — ezuttal még egyszer s megváltozott körülményeimnél fogva utóljára kívántam a táncztanítást Nyiregyházán ez időszakra felajánlani.

A tanítás kezdetét veszi hétfőn martius 14-én. — Lakásom: N.-Kállói-utca Nádassy Lajos ur házában.

A t. cz. közönségnek

alázatos szolgája

Müller Lajos

tánczmester.

HIRDETMÉNY.

A nyiregyházi első egyesült butorraktár cég — üzletét megnagyobbítani ohajtván, jelenlegi a városház épületében levő raktári helyiségét minden órán kiadóvá tette. Eziránt értekezhetni ugyanott.

Továbbá ajánlja a t. cz. közönség figyelmébe mindenféle butorait nagy választékban s a lehető legalantibb áron.